Lieta Nr. 1A29007019/10
ECLI:LV:RLPT:2019:0227.1A29007019.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 27. februārī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas
tiesnese **V. Freimane**
rakstveida procesā izskatīja lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk arī Iesniedzējs) sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī Iestāde) 2018.gada 14.decembra lēmumu D57/01/512917160/1 Nr.RPP-18-4416-ls.

Aprakstošā daļa

2018.gada 27.novembrī Rīgas pašvaldības policijas Latgales pārvaldes inspektors E.Guščins sastādīja Iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr.512917160 (turpmāk - Protokollēmums) par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktā, uzliekot naudas sodu 40 EUR apmērā.

Protokollēmumu Iesniedzējs pārsūdzēja un ar Iestādes 2018.gada 14.decembra lēmumu D57/01/512917160/1 Nr.RPP-18-4416-ls (turpmāk arī Lēmums) atstāts negrozīts Protokollēmums, bet Iesniedzēja sūdzība noraidīta.

2019.gada 10.janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta Iesniedzēja sūdzība par Lēmumu (turpmāk - Sūdzība). Iesniedzējs, lūdzot atcelt viņam piemēroto naudas sodu, Sūdzībā norādījis, ka nav vainīgs, jo piebraucot pie mājas /adrese/, nav varējis tikt pie kāpņutelpas, lai izkrāmētu mašīnu un izsēdinātu bērnus (1 gads un viens mēnesis). No abām pusēm piebraucamajam ceļam stāvēja mašīnas, kuras pārkāpa noteikumus. Iesniedzējs Sūdzībā vērsis uzmanību uz LAPK 21.pantu, norādot, ka viņa ģimenē ir četri bērni, ka ir materiāla rakstura problēmas "*knapi pietiek pamperiem*".

2019.gada 7.februārī tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi, kuros norādīts, ka no lietā esošajiem materiāliem - Iestādes darbinieku notikuma vietā un laikā uzņemtajiem fotoattēliem un Protokollēmuma - skaidri un nepārprotami konstatēts, ka 2018.gada 27.novembrī plkst.2.35 /adrese/, transportlīdzeklis Chrysler Nr./reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem (1,7 m). Par šo pārkāpumu tika pieņemts lēmums par administratīva soda uzlikšanu Iesniedzējam.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 121.4.apakšpunkts noteic, ka *aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.*

Par CSN 121.4.apakšpunkta prasību neievērošanu administratīvā atbildība noteikta LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktā. Iestāde jau pārsūdzētajā Lēmumā ir norādījusi plašu un detalizētu pamatojumu, kāpēc Iesniedzēja sūdzība ir noraidāma un Protokollēmums ir atstājams negrozīts. Iesniedzējs, papildus 2018.gada 29.novembra sūdzībā minētajam, Sūdzībā norādījis, ka nevarēja tikt pie kāpņu telpas, lai izkrautu kravu no Transportlīdzekļa un izsēdinātu pasažierus, jo abās ceļa pusēs, pārkāpjot CSN prasības, bija novietoti transportlīdzekļi. Iestāde norāda, ka šāds apstāklis nedod Iesniedzējam tiesības pārkāpt CSN prasības, novietojot stāvēšanai Transportlīdzekli vietā, kur attālums starp Transportlīdzekli un pretējo brauktuves malu ir mazāks par trīs metriem. Iesniedzējs nav norādījis uz objektīviem apstākļiem, kas neļautu novietot Transportlīdzekli stāvēšanai citā vietā, nepārkāpjot CSN prasības.

Iestādes paskaidrojumos norādīts, ka Iesniedzējs lūdz piemērot LAPK 21.pantā paredzēto iespēju atbrīvot no administratīvās atbildības maznozīmīga pārkāpuma gadījumā, norādot, ka Iesniedzēja ģimenē aug četri bērni. Iestāde uzskata, ka atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu konkrētajā lietā esošajos apstākļos būtu pretrunā LAPK 22.pantam. Vēršot uzmanību uz LAPK 32.pantu un LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktu, kas imperatīvi nosaka fiksētu soda apmēru četrdesmit *euro* par izdarīto administratīvo pārkāpumu, paskaidrojumos norādīts, ka likumdevējs jau ir izdarījis lietderības apsvērumus un paredzējis, ka par šo pārkāpumu ir piemērojams konkrēts naudas sods. Šis tiesiskais regulējums uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir izdarījušas minēto pārkāpumu, lai panāktu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus. Konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams, jo apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

Iestādes paskaidrojumos norādīts, ka Transportlīdzekļa novietojums daļēji aizšķērso brauktuvi un neatstāj pietiekami daudz vietas citiem transportlīdzekļu vadītājiem, tādējādi Transportlīdzekļa novietojums ir traucējošs citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Normatīvajos aktos noteiktā attāluma ievērošana, novietojot stāvēšanai transportlīdzekļus (tostarp arī dzīvojamās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos), ir svarīga un būtiska, jo gadījumos, kad tiek apdraudēta cilvēku drošība, veselība vai pat dzīvība, operatīvajiem transportlīdzekļiem, piemēram, ugunsdzēsējiem, medicīniskajai palīdzībai, neparedzētās ārkārtas situācijās nepieciešams netraucēti virzīties tiem garām.

Ņemot vērā, ka Iesniedzējs Sūdzībā nav izklāstījis vēl citus, papildus argumentus, kāpēc Lēmums būtu atceļams, nav pamata uzskatīt, ka Iestādes Lēmumā izklāstītie argumenti nav pamatoti un Iesniedzēja lūgums būtu apmierināms. Ņemot vērā iepriekš minēto, Iestāde lūdz tiesu noraidīt Sūdzību par Lēmuma atcelšanu.

Ar 2019.gada 15.janvāra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmumu pieņemta Iesniedzēja Sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam - 2019.gada 15.februārim no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti lietas dalībnieku lūgumi.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā Lēmuma motivāciju, atzīst, ka Lēmums ir likumīgs un pamatots, savukārt Sūdzība ir noraidāma.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē LAPK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6} panta devīto daļu *tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:*

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši LAPK 289.[13] trešajai daļai *ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.*

Izvērtējot Sūdzībā norādītos argumentus, pārbaudot Iestādes Lēmuma pamatojumu, tiesa atzīst, ka Iestāde Lēmumā ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Turklāt vērā ņemams, ka Sūdzībā ir norādīti tie paši apstākļi, kas tikuši norādīti Iesniedzēja sūdzībā par Protokollēmumu, tādejādi Iestāde Lēmumā jau izvērtējusi Sūdzībā norādītos Iesniedzēja argumentus un lietā iegūtos pierādījumus, pamatoti konstatējot, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi.

Tiesa Lēmuma pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.[13]panta trešo daļu, pievienojas Iestādes Lēmuma motivācijai un to neatkārto, papildus norādot savus apsvērumus par Sūdzībā norādītajiem apstākļiem.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu *institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

Atbilstoši LAPK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

LAPK 243.panta piektā daļa noteic, ka *administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.*

Savukārt saskaņā ar LAPK 243.panta vienpadsmito daļu *ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.*

LAPK 244.pants noteic, ka *institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā.*

Lai gan Iesniedzējs uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, tiesa atzīst, ka Iestāde Lēmumā jau izvērtējusi Iesniedzēja norādītos argumentus, visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, tādejādi ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, lietas materiālos esošās fotogrāfijas, kopsakarā ar pārējiem lietas materiāliem nepārprotami secināms, ka Protokollēmumā norādītajā laikā un vietā Transportlīdzeklis bija novietots vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un Transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Papildus atbildot uz Iesniedzēja argumentiem, tiesa paskaidro turpmāk norādīto:

No Protokollēmuma izriet, ka 2018.gada 27.novembrī plkst. 02.35, Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai /adrese/, tuvāk par trīs metriem (1,7 m) no pretējās brauktuves malas, pārkāpjot CSN 121.4. apakšpunkta noteiktās prasības.

Lēmumā norādīts, ka Iestādes darbinieki notikuma vietā ieradušies 2018.gada 27.novembrī plkst.2.17, jo saņemtas sūdzības par to, ka Transportlīdzeklis novietots tā, ka traucē pabraukt garām un izbraukt no pagalma /adrese/. Iestāde Lēmumā konstatējusi, ka no administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem konstatējams, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Protokollēmumā norādītajā vietā, daudzdzīvokļu mājas pagalmā, pie izbrauktuves no pagalma, veikts mērījums ar sertificētu mērierīci, secinot, ka Transportlīdzeklis novietots vietā, kur attālums starp Transportlīdzekli un pretējo brauktuves malu ir 1,70 m. Atbilstoši Lēmumā norādītajam, Transportlīdzekļa novietojums nepārprotami ir traucējošs citiem transportlīdzekļu vadītājiem, sevišķi lielgabarīta un operatīvajiem transportlīdzekļiem, līdz ar ko konkrētajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams. Turklāt, kā norādīts Lēmumā, ar 2018.gada 8.marta Iestādes lēmumu saskaņā ar LAPK 21.pantu ticis atcelts 2018.gada 22.janvāra administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr.512473743, kas ticis sastādīts Transportlīdzeklim par tā novietošanu stāvēšanai /adrese/, vietā, kur stāvošs Transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem, neievērojot CSN 122.2.apakšpunkta prasības.

LAPK 243.panta ceturtā daļa noteic, *ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.*

Tiesai nav pamata apšaubīt Protokollēmumu un tajā fiksētās ziņas. Administratīvā pārkāpuma lietā nepastāv strīds par to, ka Transportlīdzeklis bija novietots uz Protokollēmumā norādītajā vietā. Lietā pastāv strīds par to vai Transportlīdzekļa novietošana Protokollēmumā norādītajā vietā ir administratīvi sodāma saskaņā ar LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta nosacījumiem, jo no Sūdzībā norādītā saprotams, ka Iesniedzējs nav vainojams administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, turklāt Iesniedzējam ir četri bērni un materiāla rakstura problēmas. Iesniedzējs Transportlīdzekli novietojis stāvēšanai apstākļu spiests, tāpēc piemērojams LAPK 21.pants.

LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem.

Līdz ar to, lai atzītu LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta pārkāpumu, nepieciešams konstatēt transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Tiesa uzskata, un kā tas redzams no lietas materiāliem pievienotajiem foto attēliem, Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai pārkāpjot CSN 121.4. apakšpunkta nosacījumus. Tādējādi Iesniedzēja subjektīvais viedoklis par Transportlīdzekļa novietošanas apstākļiem, nevar būt par pamatu

Transportlīdzekļa novietošanai pretēji CSN prasībām.

Vērtējot Sūdzībā norādītos apstākļus par Transportlīdzekļa novietošanu Protokollēmumā norādītajā vietā bērnu un mantu izcelšanai (t.i., kā saprotams salīdzinoši neliels laika periods), tiesa atzīst, ka Sūdzībā norādītie argumenti ir vērtējami kritiski. Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laiks norādīts plkst.02.35 (t.i. naktī). Foto attēlos nokrišņi nav redzami, savukārt Transportlīdzeklis ir manāmi apsnidzis. Tāpat vērā ņemams, ka Iestādes darbinieki bija ieradušies /adrese/, sakarā ar sūdzībām par Transportlīdzekļa stāvēšanu. Konstatētie apstākļi dod pamatu uzskatam, ka Transportlīdzeklis nav atradies Protokollēmumā norādītajā vietā īsu laika periodu. Lietas materiāliem pievienotais Iestādes 2018.gada 8.marta lēmums Nr.D57/01/512473743/2 (Lēmums Nr.2) pierāda, ka jau iepriekš, 2018.gada 22.janvārī plkst.20.51 Iesniedzējs bija novietojis Transportlīdzekli /adrese/, vietā, kur tas traucēja citiem transportlīdzekļiem. Iestāde bija uzskatījusi par iespējamu atcelt Iesniedzējam uzlikto sodu, izsakot mutvārdu aizrādījumu. Ievērojot minēto, konstatējams, ka Protokolā norādītajā vietā Iesniedzējs jau iepriekš ir novietojis Transportlīdzekli, pārkāpjot CSN nosacījumus.

Tiesa pievienojas Iestādes paskaidrojumos paustajam viedoklim par to, ka novietojot stāvēšanai transportlīdzekļus, ir būtiska normatīvajos aktos noteiktā attāluma ievērošana, lai operatīvie transportlīdzekļi neparedzētās ārkārtas situācijās netraucēti varētu pārvietoties.

Šādos apstākļos nav pamata atzīt Protokollēmumā konstatēto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu.

LAPK 289.[12] panta otrā daļa noteic, *ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:*

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Lietā nav iegūti pierādījumi Iesniedzēja sniegtajiem argumentiem, kādēļ viņam būtu bijušas tiesības ignorēt CSN 121.4.punkta prasības un tiesa Iesniedzēja sniegtos argumentus vērtē kā maldinošus un sniegtus ar nolūku izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu, *sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.*

LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktā noteikts, ka *par stāvēšanu: vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem; uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.*

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punkta regulējums imperatīvi nosaka fiksētu soda apmēru par izdarīto administratīvo pārkāpumu – 40 EUR apmērā - likumdevējs ir paredzējis, ka par šo administratīvo pārkāpumu ir piemērojams konkrēts naudas soda apmērs, tādējādi izslēdzot rīcības brīvību attiecībā uz piemērojamā naudas soda apmēru, līdz ar to, papildus lietderības apsvērumi attiecībā par naudas soda apmēru nav izdarāmi.

Vērtējot Sūdzībā norādīto par Iesniedzēja grūto materiālo stāvokli un par četriem bērniem, konstatējams, ka minētie argumenti nav vērtējami kā pamats Iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības, jo sods par administratīvo pārkāpumu uzlikts LAPK 149.[10]panta piektās daļas 6.punktā paredzētajā apmērā.

Vienlaicīgi tiesa uzskata par nepieciešamu vērst Iesniedzēja uzmanību uz LAPK 294.panta regulējumu: *ja ir apstākļi, kuru dēļ nekavējoties nevar izpildīt lēmumu par administratīvo arestu vai par naudas soda uzlikšanu (izņemot naudas sodu, ko iekasē administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā), institūcija (amatpersona), kas pieņēmusi lēmumu, var atlikt tā izpildi uz laiku līdz vienam mēnesim. Institūcijas (amatpersonas), kā arī rajona (pilsētas) tiesas tiesneša lēmums nav pārsūdzams. Par naudas soda uzlikšanu pieņemtā lēmuma izpildi (izņemot naudas sodu, ko iekasē administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā) var atlikt uz laiku līdz sešiem mēnešiem no lēmuma pieņemšanas dienas ar nosacījumu, ka uzlikto naudas sodu iekasē pa daļām.*

Savukārt LAPK 297.pants noteic, ka *jautājumus, kas saistīti ar lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu izpildi, izlemj institūcija (amatpersona), kas lēmumu pieņēmusi. Lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu pareizu un savlaicīgu izpildi kontrolē iestāde, kura pieņēmusi sākotnējo lēmumu.*

Tāpat tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka Iestāde administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas procesā būtu izdarījusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai.

Šādos apstākļos Iestādes Lēmums atstājams negrozīts, bet Iesniedzēja Sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar LAPK 9., 243., 244., 289.[6], 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13], 289.[17], 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 14.decembra lēmumu D57/01/512917160/1 Nr.RPP-18-4416-ls.

Atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas 2018.gada 14.decembra lēmumu D57/01/512917160/1 Nr.RPP-18-4416-ls.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese **V.Freimane**